

[Tom Behnke]

overhovedet overholdes. Det er jo specielt med det udgangspunkt, vi kan støtte forslaget.

Det kommissorium, der i øvrigt er nævnt i forslaget, kan vi fuldt ud støtte, og vi finder, at det er de rigtige opgaver, man kigger på, og at det er de rigtige ting, der skal tages stilling til. Vi tror på, at både opgavernes størrelse og deres sammensætning er rigtig.

Med hensyn til sammensætningen af den kommission, der skal se på det her, finder vi, at det er et udmærket udgangspunkt, som SF har lagt frem her, men der er dog enkelte punkter, hvor vi godt kunne tænke os, at der blev justeret lidt. Som jeg tidligere har været inde på, kunne vi godt tænke os, at der var flere repræsentanter, der var udpeget af det retsvidenskabelige fagråd. Vi finder, at den ekspertise og kompetence, vi har på vore universiteter, bør vi benytte os noget mere af, bør vi bruge i højere grad.

Men det er under alle omstændigheder et puslespil, som vil være langt mere egnet til behandling i udvalget, i stedet for at vi her skiftes til at gå op på talerstolen.

Fremskridtspartiet er således positivt indstillet over for lovforslaget, men uanset at vi er positivt indstillet, kan det godt være, at vi lander et helt, helt andet sted med dette forslag, når nu vi på et tidspunkt får lov til at se, hvad det er, regeringen sidder og pusler med. Det vil måske kunne betyde, at dette forslag bliver overflødig. Det ved jeg ikke, men lad os se, når vi når så langt. Det kan jo også være, at vi i udvalget bliver enige om, at det udvalg, som justitsministeren har nedsat, slet ikke er noget, som vi kan tilslutte os, og så bliver vi måske nødt til at lave en alternativ kommission. Det kunne jo ske; det har vi set før.

Addi Andersen (CD):

Der er sket nogle væsentlige ændringer, siden SF fremsatte sit forslag om nedsættelse af en kommission om justitsvæsenets organisation i oktober 1992. Den regering, som det var tænkt skulle pålægges at nedsætte kommissionen, sidder jo i dag i opposition, og den nuværende regering går selv med tanker, der går i samme retning som det forslag, vi her behandler.

Når vi diskuterer den fremtidige organisation i justitsvæsenet, mener CD, at det er vigtigt, at det ikke skal være udgangspunktet, at

der nødvendigvis skal ændres i den nuværende opbygning. Med nedsættelsen af en kommission af kompetente personer til bedømmelse af den mest hensigtsmæssige måde at uddanne og udvælge dommere m.v. på skal det ikke være givet, at det absolut skal ske på en anden måde end i dag. Justitsministeriet giver i dag sine folk en utrolig bred uddannelse, og de personer, der gennemgår en turnus i ministeriets regi, får gennem forskellige ansættelser i retsvæsenet en mere alsidig baggrund, end de fleste i andre dele af samfundet har mulighed for.

Det er derfor CD's opfattelse, at folk fra Justitsministeriet har en meget god baggrund til at bestride en stilling som dommer eller en anden post inden for justitsvæsenet, men vi må da give forslagsstillerne ret i, at der er nogle formelle forhold omkring rekrutteringen inden for justitsvæsenet, som kan give anledning til overvejelser, og det kan vel være berettiget med en diskussion om, hvorvidt én bestemt gruppe af ministerielle embedsmænd skal have patent på de ledende stillinger i justitsvæsenet.

I visse andre lande stilles det som krav for ansættelse i et dommerembede, at kandidaten tidligere er uddannet advokat og derigennem har haft med domstolene at gøre fra den anden side af skranken og derfor kan betragte domstolssager mere nuanceret. Andre steder, i udlandet, ser vi åremålsansættelser, ligesom der kan tænkes mange andre opbygninger af systemet.

På baggrund af den debat, der i den seneste tid har været om dommeres uddannelse og udnævnelse, synes CD, at det vil være gavnligt at få rensset luften og få en faglig bedømmelse af justitsvæsenets organisation. CD mener dog, at vi skal trække vejret en ekstra gang og se, om ikke vi kan opnå bred enighed om det initiativ, regeringen er undervejs med, før vi går videre med dette lovforslag fra SF.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre har ved flere tidligere lejligheder givet udtryk for, at vi ønskede en undersøgelse eller et arbejde vedrørende dommeres rekruttering og justitsvæsenets brug af dommere i det hele taget – den uddannelsesmæssige baggrund og arbejdsmæssige fortid, som dommere har. Derfor kan man sige, at SF løber åbne døre ind her. Og eftersom vi også